

Piotr Giedziun 184731

Termin: Pn/TP - 15:15

Projektowanie efektywnych algorytmów
Labolatorium

P2| |Cmax - szeregowanie zadań na 2 identycznych procesorach

Prowadzący:
mgr. inż. Karolina Mokrzyś

1. Opis problemu

Problem podziału zadań na dwa jednakowe procesory z kryterium C_{max} , jest trywialnym przypadkiem problemu plecakowego.

$P2||C_{max}$ polega na rozdzieleniu zadań na dwa procesory, tak aby całkowity czas wykonywania zadań był jak najkrótszy. W celu rozwiązania tego problemu wykorzystuje się programowanie dynamiczne, inicjalizując dwu wymiarową tablicę o rozmiarze $Z \times P$, gdzie Z - to ilość zadań; P - podłoga z łącznego czasu wszystkich zadań podzielonego na dwa.

2. Implementacja

Program został zaimplementowany w języku Python (wersja 2.7.x).

W celu prawidłowego działania należy przypisać prawa do wykonywania wszystkim plikom o rozszerzeniu .py (przykładowo poprzez `chmod +x *.py`). Jest to niezbędne, z punktu widzenia aplikacji odpowiedzialnej za zarządzanie podprogramami.

Składa się z 3 programów:

- **app.py** - algorytm rozwiązujący $P2||C_{max}$ dla danych wejściowych
- **gen.py** - algorytm generujący dane wejściowe dla zadanego zakresu czasu oraz ilości zadań
- **test.py** - worker, mający na celu zarządzanie app.py oraz gen.py, steruje ich wejściami w celu wygenerowania oraz obrobienia outputu. Wynikiem działania programu są dane, które niezbędne były do sporządzenia tego sprawozdania.

Program abstrahuje zadanie, w celu przejrzystości kodu oraz możliwości operacji na danych jako zbiorze.

```
class Task:
    def __init__(self, id, time):
        self.id = id+1
        self.time = time
```

Kod 1. Klasa Task.

Tworzenie tabeli, niezbędnej do uzyskania wyniku odbywa się poprzez rekurencję. Jako, iż python nie wymaga alokowania pamięci struktura tabeli tworzona jest dynamicznie, linia po linii. Pozwala to na oszczędności związane z przepisywaniem wartości na niższe wiersze tabeli, w przypadku tego algorytmu kolejna linia powstaje z poprzedniej, następnie wykonywany

jest na niej algorytm przypisania zadania.

```
def rec(tasks, lines):
    # populacja nowej linii, poprzez ostatnią
    new_line = list(lines[-1])

    # algorytm przypisujący czasy dla obecnej linii

    # warunek końca rekurencji
    if len(lines) > len(tasks):
        return lines

    return rec(tasks, lines)
```

Kod 2. Fragment kodu ilustrujący tworzenie oraz uzupełnianie tabeli.

Po stworzeniu oraz uzupełnieniu tabeli kolejnym krokiem jest backtracking. Został on rozwiązany również przez rekurencję,

```
# output - rezultat wypracowany przez pierwszą funkcję
# tasks - lista wszystkich zadań
# pos - pozycja (default: podłoga z łączny czas/2)
# result - lista zadań wykonana na jednym z procesorów
def back(output, tasks, pos, results):
    # szuka pierwszego wystąpienia "T"
    for line_id in range(0, len(output)):
        if output[line_id][pos] == "T":
            # dodaje zadanie do wyniku
            results.append(tasks[line_id-1])
            # kończy działanie, gdy pozostały czas to 0 lub
            # mniej

            if pos-tasks[line_id-1].time <= 0:
                return results

    return back(output, tasks, pos-tasks[line_id-1].time,
results)
```

Kod 3. Fragment obliczający zadania wykonane na jednym z procesorów.

Efektem tego jest zbiór (tuple) zadań (obiektów) które zostaną wykonane na pierwszym procesorze. Dzięki temu, iż zadania są obiektami możemy

zidentyfikować jakie obiekty pozostały (wykonane zostaną na procesorze drugim).

Dzięki temu, iż python jest językiem matematycznym w prosty sposób obliczamy dopełnienie zbioru.

```
# zadania wykonane na procesorze 2  
# p1 - zadania wykonane na 1-wszym procesorze  
# tasks - wszystkie zadania  
p2 = list(set(tasks)-set(p1))
```

Kod 4. Fragment ilustrujący obliczenie zadań dla 2-giego procesora.

Następnie w zależności od atrybutu, z którym został uruchomiony program wykonywana jest prezentacja wyniku.

- -output_html **(default)**

Wynikiem działania programu jest wizualne przedstawienie zadań podzielonych na dwa procesory, tabeli niezbędnej do wygenerowania wyniku oraz danych checujących procesory (ilość czasu na poszczególnym procesorze itp.)

- -output_json

Wynikiem jest tekst, który jest sformatowany dla test.py, w celu prowadzenia testów.

3. Przykład działania

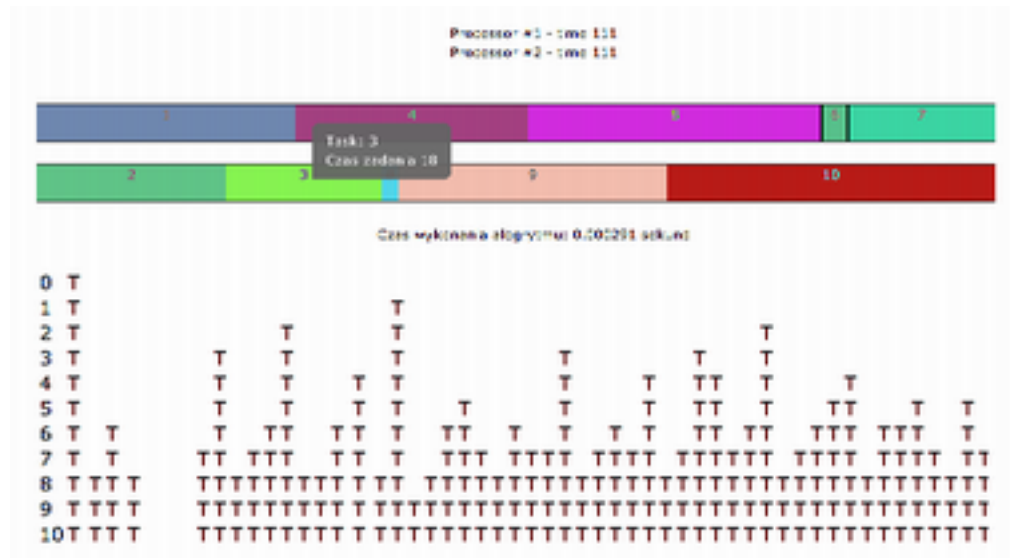
Pierwszym krokiem jest wygenerowanie danych wejściowych poleceniem
"./gen.py [ilość zadań] [max_przedziału_czasowego]"

./gen.py 10 40

Następnym krokiem jest uruchomienie algorytmu, którego rezultatem jest graficzne przedstawienie rozwiązania.

./app.py

Program metodą programowania dynamicznego oblicza wyniki, następnie prezentuje go graficznie w przeglądarce. (Program automatycznie przekazuje rezultat do domyślnej przeglądarki poleceniem "open")

Rys 1. Działanie programu.

4. Wyniki

a. Seria #1

- Ilość zadań:** 10
- Przedział czasowy:** 1-10
- Dane:** 7, 2, 6, 6, 1, 6, 6, 9, 5, 9
- Wynik:**
Procesor 1: 27, Procesor 2: 28

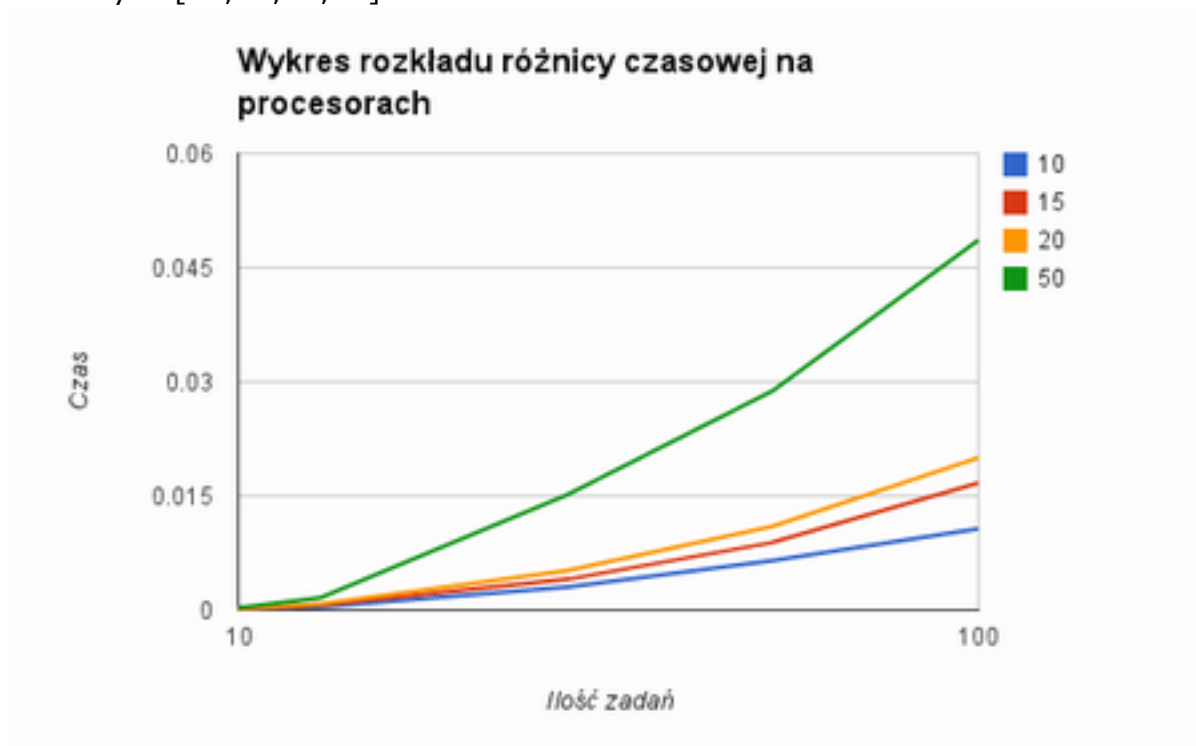

b. Seria #2

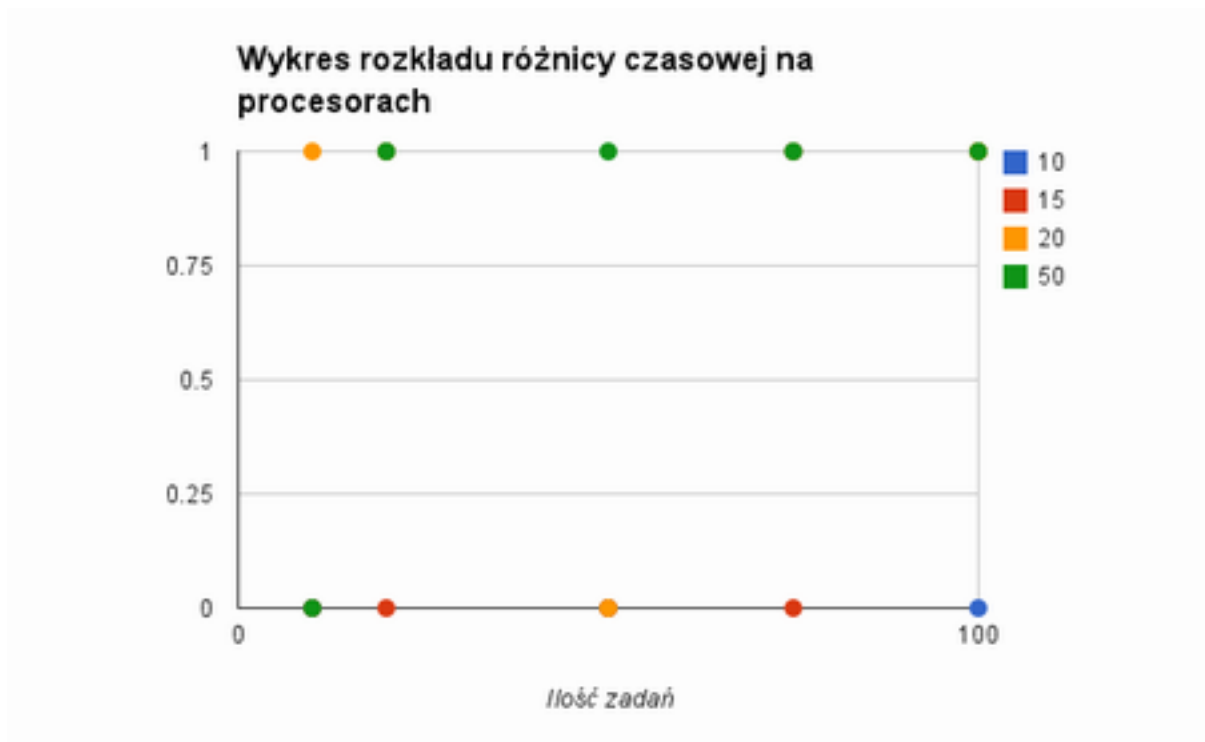
- Ilość zadań:** 10
- Przedział czasowy:** 1-100
- Dane:** 86, 58, 79, 20, 73, 37, 87, 72, 57, 10
- Wynik:**
Procesor 1: 289, Procesor 2: 290

Ilość zadań	Przedział (do)	Proc 1	Proc 2	delta	Czas
10	10	30	30	0	0.000253
10	15	35	35	0	0.00012
10	20	59	60	1	0.000198
10	50	133	133	0	0.000292
20	10	53	54	1	0.000419
20	15	90	90	0	0.000653
20	20	117	118	1	0.000807
20	50	261	262	1	0.001627
50	10	156	156	0	0.003021
50	15	207	207	0	0.004069
50	20	290	290	0	0.005193
50	50	743	744	1	0.01515
75	10	205	206	1	0.006511
75	15	288	288	0	0.008918
75	20	350	351	1	0.011017
75	50	1001	1002	1	0.02882
100	10	269	269	0	0.01069
100	15	414	415	1	0.016702
100	20	526	527	1	0.020026
100	50	1280	1281	1	0.048613

Tab 1. Wyniki przeprowadzone dla zadań [10,20,50,75, 100] oraz przedziałów czasowych [10,15,20,50].

Wykres 1. Ilustracja czasowego przebiegu zadań z tabeli.

Wykres 2. Ilustracja rozkładu różnicy czasu pracy procesorów dla danych z tabeli.

5. Wnioski

- Algorytm działa poprawnie, jego poprawność została przetestowana na zbiorach z poprawnymi rozwiązaniami
- Dla zadanych instancji czasy są bardzo małe, alokacje oraz procesy związane z algorytmem mogą mieć narzut na wynik
- Testy zostały przeprowadzone dla zadań [10,20,50,75, 100] oraz przedziałów czasowych [10,15,20,50]
- Złożoność algorytmu jest bliska $n!$, gdzie n to ilość tasków